

цесу навчання в умовах стрімкого розвитку науки і техніки. Таким чином, виникає потреба у створенні систем навчання нового покоління, пов'язаних з інформатизацією.

Розвиток інформаційних технологій, повсюдне використання інформаційних ресурсів, що є продуктом інтелектуальної діяльності найбільш кваліфікованої частини працездатного населення суспільства, визначає необхідність підготовки творчо активного резерву. З цієї причини стає актуальною розробка певних методичних підходів до використання засобів нових інформаційних технологій для реалізації ідей розвиваючого навчання, розвитку особистості. Зокрема, для розвитку творчого потенціалу індивіда, формування в студента вміння здійснювати прогнозування результатів своєї діяльності, розробляти стратегію пошуку шляхів і методів вирішення завдань — як навчальних, так і практичних.

Не менш важливе завдання — забезпечення психолого-педагогічними та методичними розробками, спрямованими на виявлення оптимальних умов використання засобів нових інформаційних технологій з метою інтенсифікації навчального процесу, підвищення його ефективності і якості.

Актуальність вищезгаданого визначається не тільки соціальним замовленням, а й потребами індивіда до самовизначення й самовираження в умовах сучасного суспільства стану інформатизації.

Нові інформаційні технології в рамках вищої освіти виступають:

1. Засобом навчання, що удосконалює процес викладання, підвищує його ефективність і якість. При цьому забезпечується:

- реалізація можливостей програмно-методичного забезпечення сучасних ПЕОМ з метою повідомлення знань, моделювання навчальних ситуацій, здійснення тренування, контролю за результатами навчання;

- використання об'єктно-орієнтованих програмних засобів або систем (наприклад, системи підготовки текстів, електронних таблиць, баз даних) з метою формування культури навчальної діяльності;

- реалізація можливостей систем штучного інтелекту в процесі застосування навчальних інтелектуальних систем.

2. Інструментом пізнання навколишньої дійсності і самопізнання.

3. Засобом розвитку особистості студента.

4. Об'єктом вивчення.

5. Засобом інформаційно-методичного забезпечення і управління навчально-виховним процесом, навчальними закладами, системою навчальних закладів.

6. Засобом комунікацій з метою поширення передових педагогічних технологій.

7. Засобом автоматизації процесів контролю, корекції результатів навчальної діяльності, комп'ютерного педагогічного тестування і психодіагностики.

8. Засобом автоматизації процесів обробки результатів експерименту (лабораторного, демонстраційного) і управління навчальним обладнанням.

9. Засобом організації інтелектуального дозвілля, ділових ігор.

У зв'язку з цим бачимо необхідність залучення до процесу розвитку новітніх інформаційних технологій в освіті педагогічного складу навчального закладу, як у рамках загально університетської програми, так і в межах індивідуальної роботи викладачів у цьому напрямі.

*Покойова О.М., к.е.н.,
доцент кафедри менеджменту банківської діяльності*

ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ВИБІР- КОВОЇ ДИСЦИПЛІНИ «БАНКІВСЬКА СПРАВА»

Підготовка конкурентоспроможних випускників вищих навчальних закладів передбачає підвищення якості вітчизняної освіти шляхом розвитку процесу засвоєння та використання в навчальному процесі інноваційних форм і методів викладання фінансово-економічних дисциплін. Навчальний процес у вузі реалізується через систему взаємопов'язаних елементів: дидактичних, методичних, організаційних, управлінських з установкою на кінцеву мету — формування у студентів професійних і соціальних компетенцій відповідно до державних стандартів освіти.

Підвищення ефективності навчання студентів прямо залежить від вдалого підбору та використання різноманітних, найбільш адекватних тематиці та ситуації методів навчання, активізації навчального процесу. Але впровадження інноваційних методів навчання необхідно, на наш погляд, здійснювати шляхом органічного їх поєднання з традиційними методами реалізації навча-

льного процесу. Таке поєднання створює основу для переходу від інформативної побудови навчання до технології самоосвіти та саморозвитку під керівництвом наставників-педагогів.

Інноваційні методи навчання дають можливість розвивати у студентів навички аналітичного та критичного мислення, співпраці в колективі, дозволяють опанувати мистецтвом прийняття оптимальних управлінських рішень в умовах невизначеності вітчизняного економічного розвитку, що має винятково важливе значення щодо конкурентоспроможності випускників вузу на ринку праці.

Сучасні інноваційні технології навчання реалізуються у формі тренінгів, ділової або рольової гри, роботи в малих творчих групах, тестування тощо. Так, на практичних заняттях з вибіркової дисципліни „Банківська справа» присутні на занятті студенти III курсу були поділені на три малі творчі групи, кожна з яких отримала завдання зібрати фінансову звітність конкретного банку та проаналізувати окремі види його діяльності за три роки: перша група — кредитний портфель, друга — інвестиційний, третя — інші активи. Студенти кожної групи активно презентували результати проведеного дослідження протягом 20—25 хв., відповідали на запитання викладача та отримали на занятті досить високі оцінки.

Таким чином, студентам створюються умови та мотивація розвивати такі здібності, як уміння самостійно збирати, обробляти інформацію, спроможність її ефективно використовувати в процесі конструктивної роботи в команді, що створюється для розв'язання поставлених проблемних завдань. Навички аналітичного та критичного мислення, співпраці в колективі є важливою складовою формування конкурентоспроможних фахівців високої кваліфікації.

Вибір форм і методів викладання конкретної дисципліни залежить від рівня мотивації навчання, рівня підготовленості як викладача, так і студента, активності, часу занять, їх структури та складності тощо. Організація навчального процесу з обов'язковим використанням інноваційних технологій у різних формах є надійною орієнтацією на розвиток творчого потенціалу студента та сучасного підходу до співпраці викладача та студента.

Література

1. Тренінгові технології навчання з економічних дисциплін. За ред. Ковальчук Г.О. — К.: КНЕУ, 2006. — 384 с.
2. Іноваційні технології навчання як інтегрально-комплексний засіб активізації навчальної діяльності: Методичні рекомендації. — К.: МАУП, 2010. — 42 с.

*Присухін С. І., к.філос.н., доцент
кафедри філософії*

ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ФІЛОСОФІЯ ПРАВА» У ВИШАХ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОФІЛЮ

Перспектива розробки новітніх навчальних програм у вишах економічного профілю України, необхідність кардинальної зміни у підході до підготовки фахівців магістерського рівня у ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» вимагає наповнення цих програм новітнім інноваційним змістом. Останнє обґрунтовується конкретними завданнями, які стоять перед ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» і насамперед перед його юридичним факультетом — провідним науково-дослідницьким центром правничих наук.

У системі вишів економічного профілю України підготовка компетентних магістрів права залежить не тільки від ефективного оволодіння змістом найсучасніших юридичних наук, але і від ступеню набутої ними філософсько-правової рефлексії (філософії права), що є водночас чи не єдиним засобом підвищення науково-методологічної компоненти в професійній підготовці магістра як кваліфікованого науковця.

Відомо, що такі класичні юридичні дисципліни, як «Філософія права», «Енциклопедія права» до 1917—20 рр. традиційно викладали на більшості юридичних факультетів провідних вишів царської Росії. Прикладом слугує викладання енциклопедії та філософії права на юридичному факультеті Університету Святого Володимира (Київ), що було репрезентовано курсами К. О. Неволіна, М. І. Пілянкевича, М. К. Ренненкампа, Є. М. Трубецького, Є. В. Спекторського та ін.; у Київському комерційному інституті енциклопедію права викладав П. П. Соколов. З відомих при-